

Udgiftssiden, og der har de især anket over, at Udgifterne var for store. Højres Ordfører, som har saa megen Indsigt i disse Forhold, var dog klar over, i hvilken Grad dette Udgiftsbudget er præget af Fortiden. (*Bramsen*: Det sagde jeg ogsaa). Det ærede Medlem indrømmede det, men vilde dog mene, at man maaske kunde have standset med nye Udgifter. Han vilde blot ikke gaa saa vidt, som den anden ærede Ordfører gjorde, der sagde, at især i gode Tider skulde man vogte sig for Nybevillinger. Nu vil jeg spørge, hvornaar man saa skal gaa til Nybevillinger? I daarlige Tider vil det dog ikke være Øjeblikket til at skride til store Nybevillinger. Jeg ser ikke, hvorledes man kan komme til den Teori, det ærede Medlem fremsatte. Nej, naar et Land som Danmark i saa lang Tid har været i en finansiell Misère, kommer Fordringerne langt stærkere end før. Man har holdt tilbage i mange Aar, allerede paa Grund af, at man havde for smaa Indtægter og for store Udgifter. Nu, da der synes at være endogsaa en nogenlunde rimelig Balance, melder Kravene sig. Jeg maa dertil føje, at i og for sig er det rimeligt, at man i et Land, hvor der er saa overordentlig faa naturlige Hjælpekilder, søger af al Magt at fremme produktive Formaal. Det er jo ikke som i vort Naboland Norge, hvor der pludselig aabner sig uanede Rigdomskilder gennem Frembringelsen af Elektricitet. Det er heller ikke som i Sverige, hvor man har store naturlige Hjælpekilder at henvise til, Malmlejer og lignende. Her, hvor Landet ganske simpelt skal opdyrkes, og hvor man for enhver Pris maa søge at tilvejebringe de bedste og hurtigste Samfærdselsmidler, der er det nødvendigt at gøre alt, hvad man paa nogen Maade kan, for at ophjælpe Landet, og jeg tror at turde sige, at Udgifterne er forsvarlige, at der ikke heller kan paavises nogen Letsindighed paa dette Omraade.

Den ærede Ordfører for Højre opregnede de forskellige Udgifter, som nu kommer. Han nævnedes Personbanegaarden. Han nævnedes Christiansborg Slot, som vil møde med mange Millioner. Han nævnedes Broen over Storstrømmen og forskellige andre saadanne Jernbaneudgifter, som nærmest alle er produktive. Det ærede Medlem føjede ogsaa hertil Udgiften til det store Laan, som Frederiks Hospital har gjort i Nationalbanken. Jeg anser dette for at være Smertensbarnet paa vort Budget, og jeg har ogsaa i det

andet Ting klaget over, at vi nogen Sinde er komne til dette højt mærkelige Laan. Det var noget, hvorved man dækkede sig overfor Rigsdagen. Da man vilde have visse Foranstaltninger gennemført, lod man Frederiks Hospital laane langt over dets Evne. Det er det frygteligste. Hvis man endda havde ladet Hospitalet laane, hvad det nogenlunde er værd; men selv med en rimelig Opgørelse af dets Værdi vil man jo ikke naa til det Beløb, Frederiks Hospital har laant, og da Staten har garanteret dette Laan — vi er mere og mere komne ind paa disse lidet heldige Statsgarantier —, er det klart, at man, som det ærede Medlem sagde, en Gang maa afskrive dette Beløb, ganske uden Hensyn til, hvilken Værdi Frederiks Hospital kan udbringes til, naar man forsøger at faa det solgt. Det ærede 5te kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) nævnedes, at man skulde være opmærksom paa at realisere de Statsaktiver, man kunde realisere. Det giver jeg det ærede Medlem ganske Ret i, og hvis man dermed hentyder til Ejendomme og lignende, som Staten ejer i København, saa kan jeg forsikre ham, at Finansministeriets Opmærksomhed er henvendt derpaa. Men hvis han tror, at det er let at sælge Ejendomme i Øjeblikket i København, især store værdifulde Ejendomme, saa tager han fejl. Jeg vilde uden Betænkning, fordi jeg mener at have Ret dertil som Finansminister, sælge Frederiks Hospital, Grund og det hele, hvis der kom en god Køber, som vilde tilbyde en passende Sum, men endnu er Køberen ikke kommet.

Endvidere maa jeg, hvad Udgiftssiden angaar, sige, at det har undret mig noget, at ærede Medlemmer, som kritiserer den, ikke anfører, hvor der skulde have været sparet, hvad der skulde været udeladt paa dette Finanslovsforslag. Tværtimod har jeg hørt den ærede sidste Taler (Stilling) ligesom det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen) pege paa, at der maatte gøres noget først for Banegaardsforholdene i Aarhus, og dernæst for Banegaardsforholdene i Randers — jeg tror dog, at Randers laa den ærede sidste Taler noget stærkere paa Hjerte end Aarhus. Det drejer sig her om en Udgift paa 5—6 Mill. Kr. Forleden diskuterede vi her i Tinget Spørgsmaalet om Fiskerihavne paa Vestkysten. Det drejer sig om uhyre store Beløb, og dog gav Ordføreren for Udvalget angaaende Andragender (Johnsen) Udtryk for en Stemning for, at der maatte gøres noget paa dette Omraade. I det hele ta-